



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Caput II. De Ministro hujus Sacramenti, & de iis quibus conferri debet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

De Sacram. Extr. Vnct. Cap. II. 225
dum inungitur infirmus, decedat, Presbyter
ultra non procedat, & prädictas orationes
omittat; quod si dubitet an vivat adhuc, un-
ctionem prosequatur sub conditione, pronun-
ciando formam dicens: *Si vivis, per istam
sanctam Vnctionem, &c.*

C A P U T II.

*De Ministro hujus Sacramenti, & de
iis quibus conferri debet.*

Quaest. 1. **Q**UISNAM est Minister hu-
jus Sacramenti?

Resp. Solus Sacerdos, juxta hæc Divi Ja-
cobi verba, *Inducat Presbyteros Ecclesia*; nec
alteri à Sacerdote, etiam in articulo necessi-
tatis, competit hoc Sacramentum ministrare,
ut definitum est in Concilio Tridentino, his
verbis. *Si quis dixerit proprium Extrema-
Vnctionis Ministrum, non esse solum Sacer-*
dotem: Anathema sit.

Concil. Tri-
dent. sess. 14.
De Extrem.
Unct. Can. 4.

Quaest. 2. Potest-ne omnis Sacerdos licitè
ministrare hoc Sacramentum?

Resp. Solus proprius Sacerdos est verus, &
ordinarius Minister hujus Sacramenti, ut ait
sanctus Carolus. *Nec verò, inquit, tamen
cuius id ex sacris Decretis administrare licet:
sed proprio Parocho qui jurisdictionem habeat,
aut alteri, cui ille superiorve ministrandi Sa-
cramenti facultatem ex causa dederit.*

S. Carol. Act.
p. 4. In-
stru. Ex-
trem. Unct.

Et Concilium Mediolanense quintum ait,
*Si porro is impeditus, aut aliàs in mora est;
mortisque periculum instat, tunc Sacerdos
alius ministret licitè.*

Titul. Quæ
pertinent ad
Sacram. Ex-
trem. Vnct.

Et in Clementinis, *De Privilegiis & excessi-
bus privilegiorum, Capite Religiosi, sic*

habetur Religiosi qui Clericis aut Laicis Sacramentum Vnctionis Extrema ministrare, non habita super his Parochialis Presbyteri licentiâ speciali, presumpserint, excommunicationis incurrant sententiam ipso facto, per sedem Apostolicam duntaxat absolvendi.

Quaest. 3. Quodnam est Officium Parochi circa hoc Sacramentum?

Resp. Ut ait sanctus Carolus in Concilio Mediolanensi primo, *Extrema-Vnctionis Sacramentum curet Parochus, ut aegroto, dum integris est sensibus, adhibeatur.*

Et in Concilio Mediolanensi quinto dicitur: *Parochus ad omnem hujus Sacramenti in tempore administrandi diligentiam, praeterquam quod praecipua cura sua, qua sancta sollicitudinis plena est, Officio valde admodum perpetuo excitetur: proposito etiam sibi exemplo sanctissimi Episcopi Malachia accendatur, qui tam vehementi animi dolore ex eò affectus est, quod culpâ suâ mulier quaedam Sacramenti hujus gratiâ fraudata decesserit, ut totam noctem orando, gemendo, lacrymando consumpserit, lacrymarumque vi, quasi maximo imbri, pro oleo sancto quod non ministravit, mortuam perfuderit: Manè autem exaudivit Dominus sanctum suum, ita ut illa è morte tanquam è somno excitata, è lecto sese erigens, Sacramentum hoc ab eo acceperit, ac deinceps à morbo convaluerit.*

Parochus, ut ait idem sanctus Carolus in Concilio Mediolanensi tertio, *in Sacramento Extrema-Vnctionis ministrando, aegro, ceterisque praesentibus explicet vim illius & utilitates, tum ad animæ salutem, tum etiam ad corporis valetudinem, si hæc ad æternam gloriam profutura sit.*

Denique, ut dicitur in Concilio Mediola-

nensi primo. Idem cum ad unguendum infirmum accesserit, diligenter eum consoletur, & hortetur ut bono animo sit, & à curis ac desideriis hujus vita ad caelestis beatitudinis cogitationem ita se erigat, ut abjecto mortis metu, se à Deo in aeternam requiem vocari gaudeat.

Quaest. 4. Quibusnam administrari debet hoc Sacramentum?

Resp. Ex sancto Carolo in Concilio Mediolanensi quarto: Parochus Extrema-Vnctionis Sacramentum, sicut his ministrare debet, adultis scilicet periculosè agrotantibus propèque moribundis, senio confectis etiam non agrotis in diem morituris: Ita istis ne ministret, nempe pueris rationis usu carentibus, mulieribus in partu laborantibus, ad bellum proficiscentibus, navigantibus, peregrinantibus, & iis qui mox ultimo supplicio mulcandi sunt.

Quaquam enim hæ personæ magno sint in mortis periculo, id tamen non ex morbo contingit; sanctus autem Jacobus expressè dicit: *Infirmatur quis in vobis?*

Quaest. 5. Potest-ne hoc Sacramentum ministrari iis, quibus nulla superest amplius cognitio, & nullus rationis usus?

Resp. Ex eodem sanctissimo Archipræsule in Concilio Mediolanensi tertio. Quod Concilio primo Decretum est, ut dum ager integris est sensibus, Extrema-Vnctionis Sacramentum ei ministraretur: si tamen vel curantium negligentia, vel morbi vi, vel repente aliquo casu sensum omnem amiserit, ut nihil planè intelligat, illius Decreti sententiã vetitum non esse declaramus, quin hoc Extrema-Vnctionis Sacramentum, ei ministrari liceat, si modò adhuc vivus, & dum usura

rationis haberet, pii animi significationem dederit, ut inde judicari possit, eum hoc Sacramentum petiturum si adhuc integra mente esset.

Quaest. 6. Potest-ne hoc Sacramentum bis eidem aegrotto ministrari?

Concil. Tri-
dent. sess. 14.
De Extrem.
Unct. cap. 3.

Resp. Hanc quaestiuunculam egregie dissolvit Concilium Tridentinum. *Declaratur*, inquit, *etiam, esse hanc unctionem infirmis adhibendam, illis vero praesertim, qui tam periculose decumbunt, ut in exitu vita constituti videantur, unde & Sacramentum exeuntium nuncupatur. Quod si infirmi post susceptam hanc unctionem convaluerint, iterum huius Sacramenti subsidio juvari poterunt, cum in aliud simile vita discrimen inciderint.*

S. Tho. sup-
plem. 3. p.
q. 33. art. 2.
in corp.

Observat autem sanctus Thomas, *Esse quasdam diuturnas aegritudines, qualis est ethica & hydropisis, & huiusmodi; & in talibus non debet fieri Unctio, nisi quando videntur perducere ad periculum mortis; & si homo illum articulum evadat, eadem infirmitate durante, & iterum ad similem statum per illam aegritudinem reducatur, iterum potest inungi, quia jam quasi est alius infirmitatis status, quamvis non sit alia infirmitas simpliciter.*

Quaest. 7. Potest-ne phreneticis & furiosis hoc Sacramentum administrari?

S. Tho. in 2.
sent. dist. 23.
quaest. 2. art.
2. in respons.
ad 3. quaest.

Resp. Non potest, si semper tales sint aut fuerint; quia, ut ait Divus Thomas: *illis qui non possunt recognoscere, & cum devotione suscipere hoc Sacramentum, dari non debet; & praesertim furiosis & amentibus.*

Quoniam quidem in iis nullae sunt peccatorum reliquiae, sicut & in infantibus à quibus indigeant purgari.

Infirmis autem, ut habetur in Rituali Romano, qui dam sanam mentem & integris sensibus

essent illud petierunt, seu verisimiliter petiissent, seu dederunt signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur. Sed si infirmus, dum phrenesi aut amentiam laborat verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

C A P U T III.

De necessitate & effectibus Sacramenti
Extrema-Vnctionis.

Quaest. 1. **P**ERCEPTIO hujus Sacramenti est-ne de necessitate præcepti?

Resp. Perceptio hujus Sacramenti videtur esse præcepta periculosè laborantibus, ut probatur ex his Divi Jacobi verbis. *Infirmatur Jacob. cap. 5. quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiae.*

Et ut ait Concilium Tridentinum: *Nec verò Concil. Trident. sess. 14. cap. 30. Sacramenti contemptus absque ingenti scelere, & ipsius Spiritus-sancti injuria, esse potest.*

Necessitas hujus Sacramenti probatur ex fine propter quem institutum est.

Nam, ut ait idem Concilium Tridentinum, *Clementissimus Redemptor noster Extrema-Vnctionis Sacramento finem vitae tanquam firmissimo quodam presidio munivit; nam etsi adversarius noster occasiones per omnem vitam querat, & captet, ut devorare animas nostras quoquo modo possit, nullum tamen tempus est, quo vehementius ille omnes versus sua nervos intendat ad perdendos nos peni-*

Concil. Trident. sess. 14. De Sacram. Extrem. Vnct. in principio.